

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 18. 9. 2019 v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Trnky a soudců JUDr. Stanislava Žížaly a Mgr. Michala Kubánka v trestní věci **obžalovaného** [REDACTED], **narozeného** [REDACTED], vedené pro přečin podle § 143 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, o odvolání obžalovaného a státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Prachaticích proti rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne 22. 1. 2019, č.j. 4 T 258/2015-588,

takto:

K odvolání obžalovaného a státní zástupkyně se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), d) tr. řádu zrušuje v celém rozsahu.

Podle § 259 odst. 3 písm. a) tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že

obžalovaný

[REDACTED], nar. [REDACTED] ve [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], okres [REDACTED],

uznává se vinným, že

v době od 12:00 hodin do 15:25 hodin dne 22. 4. 2014 jako primář gynekologicko-porodnického oddělení Nemocnice [REDACTED], [REDACTED], okres [REDACTED], v této nemocnici prováděl indukovaný vaginální porod u rodičky [REDACTED], nar. [REDACTED], která trpěla extrémním polyhydramniem (nadměrné množství plodové vody), přičemž po dirupci vaku blan, kterou provedl kolem 12:30 hodin, došlo k hypoxii plodu, jejíž vývoj byl patrný z průběžně pořizovaných kardiografických záznamů, přičemž s ohledem na přetrvávání abnormálních záznamů (suspektních až patologických) po delší dobu mělo být nejpozději v době kolem 13:50 hodin ze strany [REDACTED] přistoupeno k ukončení porodu císařským řezem, tak aby se dítě narodilo živé; [REDACTED] však

podcenil varovné známky hypoxie na kardiokografických záznamech a přes tyto dále vedl porod vaginální cestou, přičemž ani kolem 15:00 hodin, kdy kardiokografické záznamy byly těžce patologické, nepřistoupil k vaginální extrakční operaci (porodnické kleště, vakuumextrakce), porod byl dokončen spontánně v 15:25 hodin porodem mrtvého plodu, čímž [redacted] porušil pracovní povinnosti zdravotnických pracovníků, které jsou uvedeny v § 49 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů,

tedy

jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví a tento čin spáchal proto, že porušil důležitou povinnost vyplývající z jeho povolání a uloženou mu podle zákona,

čímž spáchal

prečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 147 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody na 1 (jeden) rok, jehož výkon se podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odkládá na zkušební dobu 2 (dva) roky.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu povolání lékaře v odvětví porodnictví na 2 (dva) roky.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškození [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], nezletilý [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], a [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 22. 1. 2019, č.j. 4 T 258/2015-588, bylo rozhodnuto následovně:

Obžalovaný

[redacted], nar. [redacted], ve [redacted], trvale bytem [redacted], okres [redacted],

je vinen, že

v době od 12:00 hodin do 15:25 hodin dne 22. 4. 2014 jako primář gynekologicko-porodnického oddělení Nemocnice [redacted], okres [redacted], v této nemocnici prováděl indukovaný vaginální porod u rodičky [redacted], nar. [redacted], přičemž po disrupci vakuu blan, kterou provedl, došlo pravděpodobně v důsledku vypuštění velkého množství plodové vody ke předčasnému odloučení placenty, což postupně vedlo ke těžké hypoxii plodu, jejíž vývoj byl jasně patrný z průběžně pořizovaných kardiokografických záznamů, přičemž již ve 12:50 hodin, a nejpozději ve 13:40 hodin, mělo být ze strany [redacted] přistoupeno k ukončení porodu císařským řezem, tak aby se dítě narodilo živé a zdravé; [redacted] však podcenil varovné známky hypoxie na kardiokografických záznamech a přes tyto dále vedl porod vaginální cestou, přičemž postupně došlo ke rozvoji hypoxie plodu a následně ke úmrtí dítěte v době okolo 15:30 hodin, čímž [redacted] porušil pracovní povinnosti zdravotnických pracovníků, které jsou uvedeny v § 49 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách,

tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Bukovská

jinému z nedbalosti způsobil smrt a tento čin spáchal proto, že porušil důležitou povinnost vyplývající z jeho povolání a uloženou mu podle zákona,

čímž spáchal

přčin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku

a odsuzuje se

*podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku k trestu **odnětí svobody** v trvání **1 (jeden) rok**.*

*Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu odsouzenému **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v délce **2 (dva) roky**.*

*Podle § 67 odst. 2, písm. b) a § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 100 (jedno sto) denních sazeb po 500 Kč, v celkové výši **50 000 Kč**.*

*Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému pro případ, že by výkon peněžitého trestu mařil, ukládá náhradní trest odnětí svobody v trvání **6 (šest) měsíců**.*

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškození [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], nezletilý [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], a [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání jednak obžalovaný a jednak státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Prachaticích.
3. Obžalovaný prostřednictvím své obhájky napadl všechny výroky rozsudku. Poukázal na to, že jeho obhajoba spočívala v tom, že KTG přístroj nesignalizoval takovou hypoxii u dítěte, aby bylo povinností lékaře ukončit porod císařským řezem, jak je tvrzeno v obžalobě. Jeho obhajoba nebyla provedenými důkazy vyvrácena, naopak se ukázala jako reálná, neboť MUDr. Korečko jednoznačně při hlavním líčení konstatoval, že KTG písemné výstupy, o které se obžaloba opírala, se s největší pravděpodobností týkají matky a nikoli dítěte, a tedy na základě nich nelze prokázat, že by v inkriminované době hypoxie plodu probíhala. Tvrzení obžalovaného o tom, že audio výstupy uvedeného KTG přístroje, které byly verifikovány dalším přístrojem založeným na stejném principu (UDOP), vykazovaly fyziologické hodnoty, nebylo vyvráceno. Naopak lze konstatovat, že průběh porodu, jak jej popsal obžalovaný a svědci, je dokonce mnohem pravděpodobnější než průběh porodu, který popisuje obžaloba, a průběh popsaný obžalovaným a důvod úmrtí plodu koresponduje i s tím, že plod odumřel až v závěru porodu, zřejmě kolem 15.08 hod., a to v důsledku akutní hypoxie vzniklé krátce před 15.00 hod. z důvodu pupečnickové komplikace, kterou nešlo odvrátit ani předvídat. Podle názoru obhajoby tak nebylo prokázáno předčasné odloučení placenty, nastupující a nadále kontinuální probíhající hypoxie plodu před 14.50 hod., porušení důležité povinnosti ze strany obžalovaného, úmrtí dítěte až po jeho porodu, tedy okolo 15.30 hod., nutnost provedení císařského řezu do 13.40 hod., resp. do cca 15.00 hod. a možnost provedení císařského řezu po 15.00 hod., narození zdravého a živého dítěte po provedení kteréhokoliv typu operačního porodu, nebylo prokázáno, že by KTG záznamy týkající se plodu vykazovaly u plodu takovou hypoxii, aby povinností lékaře bylo provedení císařského řezu nejpozději do 13.40 hod. Odloučení placenty jako příčina hypoxie bylo vyvráceno pitevní zprávou, znaleckým posudkem znalce MUDr. Čepického a rovněž výsledkem znalce ústavu. Není tak zřejmé, z jakého důvodu tato část údajného děje nadále zůstala v popisu skutku. Aby soud mohl výrok o vině na základě konstrukce o chybném hodnocení KTG záznamu ze strany obžalovaného učinit, muselo by být bez důvodných pochybností prokázáno, že tyto záznamy obsahují hodnoty vztahující se k plodu, a že tyto hodnoty jsou navíc v souladu s realitou. Rovněž by muselo být prokázáno, že hypoxie byla patrná i z dalších použitých metod, což prokázáno nebylo, naopak to bylo přímo vyvráceno. Obžalovaný včetně dalších přítomných zdravotnických pracovníků uvedl, že záznamy KTG přístroje nekorespondovaly ani se zvukovými výstupy tohoto přístroje, ani

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Bukovská

s výsledky dalších metod, které na sále použili. Jednalo se o přenosný ultrazvukový detektor ozev plodu (UDOP), který rovněž monitoroval ozvy plodu v normální fyziologické frekvenci. Jediná patologie, která nastala, byla po dirupci blan, a tato byla srovnána a nadále se již neopakovala, až do cca 15.00 hod., kdy však již nebylo možné provést intervenci, která by zajistila porod živého a zdravého dítěte a která by zajistila porození dítěte dříve než v 15.25 hod. Pokud jediné výstupy z KTG přístroje, na kterých stála obžaloba, nebyly prokázány s ohledem na výpověď MUDr. Korečka při hlavním líčení jako výstupy týkající se dítěte, nebylo a nemohlo být prokázáno ani to, že by se plod v inkriminované době nacházel v déle trvající hypoxii, kterou by bylo nutné okamžitě řešit. Jediný písemný záznam, který byl kontinuálně patologický a neustálil se na fyziologický a u kterého bylo prokázáno, že se týkal plodu a nikoli matky, byl záznam v úseku od 14.48 do 15.08 hod. Předchozí písemné záznamy, které byly suspektní či suspektní až patologické, tedy záznamy od 13.08 do 13.36 hod. a od 13.35 do 14.15 hod., byly ve skutečnosti záznamy matky. Záznam do 14.48 hod. byl zcela nehodnotitelný. Dřívější záznam točený do 13.08 hod. zachytil pouze krátkodobou hypoxii po dirupci blan kolem 12.30 hod. a následně již vykazoval po srovnání tohoto stavu stav plně fyziologický. Nebylo tak prokázáno, že by se plod v této době nacházel ve stavu vyžadujícím akutní řešení a ukončení porodu. Tyto skutečnosti potvrdil znalec MUDr. Korečko za znalecký ústav, rovněž tak disproporce mezi audio výstupy a písemnou křivkou, včetně kontroly ozev plodu prostřednictvím přístroje UDOP, tak i záznam [REDACTED] o fyziologických ozvech, jakož i výslechy zdravotnického personálu, který byl na porodním sále přítomen. Nebylo tak prokázáno, že písemné záznamy, na kterých byla postavena obžaloba, se týkají ozev plodu. Nemohlo tak být prokázáno, že by je někdo chybně interpretoval a že by plod byl v těžké hypoxii či vyvíjející se hypoxii až do 14.48 hod. Obžalovaný měl být zproštěn obžaloby, neboť samotný popis skutku v obžalobě je v rozporu se skutečným stavem a obžalovanému nebyl skutek prokázán a nebyla prokázána ani subjektivní stránka. Obhajoba v textu podaného odvolání poukázala na obsah výpovědi MUDr. Korečka při hlavním líčení, v jejímž rámci došlo i k výrazné korekci závěrů uvedených v písemném vyhotovení znaleckého posudku ústavu. Právě na základě tohoto výsledku znalce je obhajoba přesvědčena o tom, že shora popsané závěry jsou dostatečně podloženy provedeným dokazováním. Obžalovaný tak až do cca 15.00 hod. neměl žádný zásadní důvod pro ukončení porodu akutním císařským řezem. Z výsledku znalce MUDr. Korečka pak vyplývá, že císařský řez již proveden být kolem 15.00 hod. nemohl a ani by situaci nezměnil, neboť v 15.08 hod. došlo k zániku branky a příprava na operaci předpokládá časový úsek 15 minut, nyní dle lékařských doporučení jde o 20 minut, a k vybavení dítěte je potřeba dalších 5 minut. K porodu dítěte by došlo nejdříve v 15.25 hod., tedy ve stejném čase, jak tomu došlo u vaginálního porodu. Stejná situace by byla i u dalších operačních metod a není tak prokázáno, že by k porodu došlo ještě k době, kdy dítě žilo, neboť i podle závěrů MUDr. Korečka je zřejmé, že dítě zemřelo v době mezi 15.08 až 15.25 hod. Posledně uvedené má dopad i na právní kvalifikaci, neboť do vybavení dítěte je plod součástí matky, a pokud by bylo trestněprávní jednání obžalovanému prokázáno, tak stíhaný skutek nelze kvalifikovat jako usmrcení z nedbalosti, ale způsobení těžké újmy na zdraví (u matky) z nedbalosti. V této souvislosti obhajoba poukázala na soudní rozhodnutí, například na usnesení Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 11 Tdo 879/2007, dále na rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci sp.zn. 5 To 81/2005, podle kterých usmrcení plodu v těle matky nelze považovat za usmrcení člověka, tedy za usmrcení jiného ve smyslu ustanovení zvláštní části trestního zákona. Obhajoba je toho názoru, že závěr MUDr. Korečka, že k úmrtí dítěte došlo v průběhu 17 minut v době od 15.08 do 15.25 hod., je správný, neboť v opačném případě by dítě bylo zresuscitovatelné. Skutek by tak při jeho prokázání měl být kvalifikován podle ust. § 147 tr. zákoníku. V této souvislosti by pak měla být hodnocena otázka případného promlčení trestního stíhání. Pochybný je podle názoru obhajoby závěr o porušení důležité povinnosti, neboť za takové porušení nelze automaticky považovat každé porušení, nebo například nedodržení doporučení České gynekologické a porodnické společnosti. Závěr o porušení důležité povinnosti je namístě v případě, když nesprávný postup lékaře je důsledkem závažného porušení postupů pro jeho určování, které lékař zavinil a které spočívá například v bezdůvodném nevyužití dostupných metod či léčebných

postupů nebo v naprosté lehkovážnosti apod. Pokud by bylo prokázáno, že obžalovaný z nedbalosti porušil nějakou povinnost, tak dle názoru obhajoby by takové jednání bylo možné posuzovat maximálně podle odstavce 1 § 147 tr. zákoníku a v takovém případě by trestní stíhání muselo být zastaveno, neboť je promlčeno. Okresní soud podle názoru obhajoby v rámci provedeného hodnocení důkazů vůbec nereagoval na změnu důkazní situace, na výpověď MUDr. Korečka, na námitky ze strany obhajoby. Jím zjištěný skutkový stav neodpovídá provedeným důkazům a je s nimi dokonce v extrémním rozporu. Okresní soud neodůvodnil ani použitou právní kvalifikaci s ohledem na okamžik, kdy měl plod zemřít. Blíže okresní soud nezdůvodnil ani subjektivní stránku trestného činu, nezabýval se otázkou zavinění a prokázání existence příčinné souvislosti mezi nedodržením potřebné míry opatrnosti a trestněprávně relevantním následkem. Obžalovaný podle názoru obhajoby učinil vše, co mohl a měl a co bylo zřejmé na podkladě toho, co měl k dispozici. Navíc nebyl přítomen po celou dobu porodu a kontrolu ozev měla provádět v uvedené době porodní asistentka a druhá lékařka. Obžalovaný měl k dispozici výstupy z KTG přístroje, které nekorespondovaly s písemným záznamem. Tento písemný záznam je nutné hodnotit po časových úsecích alespoň 1x za 30 minut. Odborné publikace dokonce uvádí, že minimální doba záznamu nutná k interpretaci je 20 minut, čímž se lze dostat až do času 15.10 hod., a k operačnímu řešení by došlo ještě později než v 15.25 hod., kdy bylo dítě přirozenou cestou vybaveno. Obhajoba dala v úvahu i návrh na doplnění dokazování s tím, aby byl přibrán ústav k provedení superrevizního posudku, který by se vyjádřil i k otázce času úmrtí plodu, k časovému úseku smrti poté, co dojde k hypoxii, která by nadále kontinuálně trvala od jejího počátku. Obhajoba má za to, že pokud by mělo dojít k hypoxii, která by nadále trvala, pak nelze uzavřít, že by plod byl schopen přežít déle než cca 20 minut po jejím počátku. MUDr. Korečko při svém výslechu uvedl, že tuto otázku by musel zhodnotit jiný znalec z jiného oboru, a to pediatr, případně soudní lékař. V závěru svého odvolání obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k doplnění dokazování a novému rozhodnutí, nebo pokud odvolací soud bude považovat doplnění dokazování za nadbytečné, aby napadený rozsudek zrušil a zprostil obžalovaného obžaloby.

4. Státní zástupkyně podala odvolání v neprospěch obžalovaného do výroku o trestu. Vzhledem k okolnostem celého případu a závažnosti následku je toho názoru, že nebylo namístě ukládat trest odnětí svobody na samé spodní hranici zákonné trestní sazby. Dále vyslovila nesouhlas s tím, že okresní soud namísto navrhovaného trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu povolání lékaře zvolil uložení peněžitého trestu. Okresní soud tento postup odůvodnil tím, že obžalovaný nadále pracuje ve zdravotnictví a nejsou k němu negativní poznatky. Státní zástupkyně namítla, že obžalovaný se přečinu podle § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku dopustil v souvislosti s výkonem povolání lékaře, jeho nečinnost měla fatální následky. Trest zákazu činnosti patří k těm druhům trestů, které mají přímo zabránit pachateli v páčání trestné činnosti, když jeho smyslem je dočasně vyřadit pachatele z možnosti zastávat a vykonávat určité zaměstnání, povolání a funkce. Takový trest je namístě ukládat, pokud pachatele trestným činem vyvolal pochybnosti o své způsobilosti k výkonu určité činnosti, v tomto případě vysoce odborného povolání lékaře. Obžalovaný svým přístupem v době vedení porodu, zvláště z pozice primáře, který by měl jít příkladem pro mladší kolegy, vyvolal pochybnosti o své způsobilosti vykonávat takovou činnost. Neposkytl zdravotnické služby na náležitě odborné úrovni a porušil tak důležitou povinnost vyplývající mu z jeho povolání a uloženou mu podle zákona. V závěru svého odvolání státní zástupkyně navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek ve výroku o trestu zrušil a znovu rozhodl tak, že obžalovanému uloží trest odnětí svobody v trvání 2 let, jehož výkon bude podmíněně odložen na zkušební dobu 2-3 roky, a dále mu bude uložen trest zákazu činnosti povolání lékaře na dobu 2-3 let.
5. Podle § 254 odst. 1 tr. řádu, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na

správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Podle § 254 odst. 2 tr. řádu, mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání. Podle § 254 odst. 3 tr. řádu, jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání.

6. Ve smyslu shora citovaných zákonných ustanovení odvolací soud na podkladě obou podaných odvolání přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, přezkoumal rovněž správnost řízení, jež napadenému rozsudku předcházelo, to vše především z hlediska vytýkaných vad. Poté dospěl k následujícím závěrům.
7. Pokud jde o řízení, jež předcházelo vynesení napadeného rozsudku, tak je třeba konstatovat, že jde již o třetí meritorní rozhodnutí v projednávané trestní věci. Okresní soud na podkladě podané obžaloby poprvé rozhodl rozsudkem z 27. 4. 2016, č.j. 4 T 258/2015-389, a to tak, že obžalovaného zprostil obžaloby podle § 226 písm. a) tr.ř. Tento zprošťující rozsudek byl na podkladě odvolání státního zástupce usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 9. 11. 2016, č.j. 3 To 445/2016-412, zrušen a věc byla vrácena okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí. Následně okresní soud rozhodl rozsudkem z 21. 2. 2017, č.j. 4 T 258/2015-453, jímž opět obžalovaného zprostil obžaloby, a to podle ust. § 226 písm. b) tr.ř. I tento rozsudek byl usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 25. 9. 2017, č.j. 3 To 347/2017-481, zrušen a okresnímu soudu byla věc vrácena k novému projednání a rozhodnutí. Okresnímu soudu bylo v této fázi uloženo, aby ve věci přibral příslušný ústav k vypracování revizního znaleckého posudku z odvětví gynekologie a porodnictví.
8. V této fázi řízení lze konstatovat, že okresní soud v rámci hlavního líčení provedl v souladu s procesními předpisy veškeré důkazy nezbytné k objektivnímu rozhodnutí o podané obžalobě. V předmětné věci byl opakovaně dostatečně podrobně vyslechnut sám obžalovaný [redacted], došlo k osobnímu výslechu dalších zdravotnických pracovníků, kteří byli přítomni porodu rodičky [redacted], a to [redacted], a [redacted], došlo k výslechu i samotné rodičky [redacted], případně jejich příbuzných, byl vyslechnut i její ošetřující gynekolog [redacted], vyslechnut byl rovněž [redacted], a to k prováděné pitvě zemřelého nezletilého. Okresní soud provedl důkaz i všemi opatřenými listinami a rovněž opatřenými znaleckými posudky. V původním řízení byl podrobně při hlavním líčení vyslechnut Prof. MUDr. Zdeněk Hájek, Dr.Sc., byl proveden důkaz znaleckým posudkem MUDr. PhDr. Pavla Čepického, CSc., jenž byl zpracován z iniciativy obhajoby. Po posledním zrušení zprošťujícího rozsudku okresní soud v souladu s pokyny odvolacího soudu přibral ke zpracování revizního znaleckého posudku Lékařskou fakultu Univerzity Karlovy v Plzni, následně byl při hlavním líčení k takto zpracovanému znaleckému posudku vyslechnut pověřený zpracovatel MUDr. Vladimír Korečko, přičemž po jeho výslechu byl zpracován ještě dodatek k reviznímu znaleckému posudku, po jehož zpracování došlo k opětovnému výslechu MUDr. Korečka při hlavním líčení.
9. V této fázi řízení podle zjištění odvolacího soudu již prakticky nepřichází v úvahu další provádění důkazů. Nenabízí se již reálná možnost provést další důkazy, které by byly schopny bližším způsobem objasnit skutečnosti relevantní pro rozhodnutí v této trestní věci. Dle názoru odvolacího soudu není důvod ani ke zpracování superrevizního znaleckého posudku za účelem zjišťování případného okamžiku smrti dítěte. Podle názoru odvolacího soudu lze na podkladě dosud provedeného dokazování bez důvodných pochybností uzavřít, že plod zemřel ještě před vybavením z těla matky v čase od 15.05 hod. do 15.25 hod. Lze tak činit na podkladě svědeckých výpovědí všech vyslechnutých zdravotních pracovníků, kteří prováděli po porodu resuscitaci narozeného

dítěte, přičemž z jejich výpovědi je zřejmé, že nebyly zjištěny žádné projevy životních funkcí. Tomu odpovídají i závěry provedené pitvy.

10. Na podkladě veškerých provedených důkazů mohl nalézací soud učinit závěry, o kterých by nevznikaly důvodné pochybnosti. Podanému odvolání obžalovaného musí odvolací soud dílem přisvědčit v tom směru, že okresní soud dostatečně nereagoval na určitý vývoj důkazní situace a výsledky provedení dokazování, o kterých nevznikají důvodné pochybnosti, nepromítl dostatečně do svých skutkových závěrů. Převzal popis skutkového děje z žalobního návrhu, ačkoli provedené dokazování v určitých částech takovýto skutkový děj neprokázalo, naopak jej i vyvrátilo. Je tomu tak především v té části, pokud obžaloba vycházela z toho závěru, že po dirupci vaku blan, kterou obžalovaný provedl, došlo pravděpodobně v důsledku vypuštění velkého množství plodové vody k předčasnému odloučení placenty, což postupně vedlo k těžké hypoxii plodu. Takovýto závěr vyplýval ze znaleckého posudku Prof. Hájka. Provedené důkazy však správnost tohoto závěru nepotvrdily, tento závěr je v rozporu se závěry znaleckého posudku nejen MUDr. Čepického, ale především se závěrem revizního znaleckého posudku, v němž bylo logicky poukázáno na to, že pro odloučení placenty po dirupci vaku blan nesvědčí další zjišťované skutečnosti, neboť absentují klinické příznaky abrupce jako je krvácení, děložní hypertonus, který nikdo z přítomných pracovníků nepopsal, dále je zřejmá oběhová stabilita matky a absentují rovněž histologické změny na placentě a rovněž je zřejmé, že po aplikaci tokolýzy došlo k úpravě ozev, což by se v případě abrupce nestalo, tokolýza by naopak vedla k fatálním komplikacím jak ze strany plodu, tak ze strany matky. U plodu by došlo k smrti, u matky k silnému krvácení, šoku, embolií plodovou vodou a ohrožení jejího života. Ústavní znalecký posudek tak považuje za nepravděpodobnější příčinu smrti plodu pupečnickovou komplikaci v podobě strangulace, tedy omotání a dotažení pupečnicku kolem části těla, či přetažení pupečnicku se snížením průtoku při krátkém pupečnicku, jenž byl následně zjištěn jako absolutně krátký. Rovněž ve finální části porodu mohlo s ohledem na krátký pupečník dojít k abrupci tahem rodičím se plodu za absolutně krátký pupečník. K hypoxii plodu mohly kromě toho vést i poruchy kontrakční činnosti dělohy. Zřejmě tak došlo ke kombinaci pupečnickové komplikace a nadměrné děložní činnosti, která nebyla adekvátně tlumena. Nelze rovněž vyloučit částečnou abrupci placenty ve finální fázi porodu.
11. Posledně uvedené závěry vyplývající z revizního znaleckého ústavního posudku jsou podle názoru odvolacího soudu naprosto logické, přezkoumatelným způsobem je ústavem vysvětlováno, na základě jakých skutečností není pravděpodobná abrupce placenty po provedené dirupci vaku blan. Na to okresní soud měl reagovat úpravou skutkových zjištění.
12. Pokud jde o další skutkové závěry okresního soudu, tak odvolací soud po přezkoumání veškerých provedených důkazů není toho názoru, že by nalézací soud v zásadních směrech pochybil. Přes rozsáhlé námítky obhajoby obžalovaného musí odvolací soud konstatovat, že provedenými důkazy je dostatečně podloženo rozhodnutí o vině obžalovaného [REDAKCE] v tom směru, že odpovídajícím způsobem nereagoval při prováděném porodu na průběžně pořizované KTG záznamy, v důsledku čehož nakonec došlo k porodu mrtvého plodu. Přestože písemné výstupy z KTG přístroje umožňují v určitých konkrétních úsecích rozdílný výklad, tak původní znalecký posudek Prof. Hájka, tak i následný ústavní znalecký posudek se shodují v tom podstatném závěru, že po jednoznačném prvotním poklesu ozev, kdy se dítě nacházelo v hypoxii v reakci na vypuštění plodové vody, k čemuž došlo ve 12.30 hod., tak po krátkodobé úpravě podáním tokolýzy ani následující KTG záznamy nebyly jednoznačné, jsou hodnotitelné jako abnormální, jako suspektní až patologické, a to po dobu až do 14.15 hod., když poté v časovém úseku více než 30 minut je nelze fakticky vůbec hodnotit a následně jsou hodnocené již jako patologické, jako stav svědčící jednoznačně o tísní plodu. Přestože znalec ústavu při svém výslechu při hlavním líčení připustil tu skutečnost, že záznamy kolem 13.00 a 14.00 hod jsou problematické, a v určitých fázích mohly být přístrojem zaznamenány i ozvy vztahující se k matce, tak takovéto záznamy stále byly abnormální a při praktické nemožnosti prověřit stav, v jakém se nacházel plod

jinými metodami, mělo být poté, co abnormální záznamy trvaly po delší dobu, prakticky po dobu jedné hodiny, přistoupeno k řešení porodu operativní cestou.

13. Takovéto závěry vyplývají nejen z původní výpovědi Prof. Hájka, ale i z revizního znaleckého posudku, včetně výpovědi MUDr. Korečka při hlavním líčení. MUDr. Korečko se posléze podrobněji vyjadřoval k finální fázi porodu, vysvětloval možnosti, jaké zde přicházely v úvahu k odstranění hypoxie plodu, když i v této fázi kromě včas provedeného císařského řezu mohla být situace řešena vaginální extrakční operací, použitým porodnických kleští či metodou tzv. vakuumextrakce.
14. Odvolací soud je toho názoru, že doplněné dokazování revizním znaleckým posudkem a podrobným výsledkem znalce při hlavním líčení již odstraňuje důvodné pochybnosti, které okresní soud v předchozích stádiích trestního řízení vedly k vyhlášení zprošťujícího rozsudku. Nelze akceptovat obhajobu obžalovaného, že neměl žádné zjevné známky, které by jej měly vést k tomu, aby porod vedl jiným způsobem než cestou přirozeného vaginálního porodu. Sám obžalovaný v rámci své obhajoby poukázal na komplikace, které se vyskytly. Obžalovanému samozřejmě nelze vytkat, že by nereagoval na mimořádně krátký pupečník, na zvětšenou placentu, neboť o takovýchto anomáliích nemohl před indukovaným porodem vědět. Byly zde však další okolnosti, o kterých obžalovaný již věděl nebo mohl vědět a které svědčily o tom, že nepůjde o standardní porod, ale o porod rizikového charakteru.
15. Nutno především poukázat na tu skutečnost, že předmětný porod nebyl jakýmsi náhlým akutním porodem za situace, kdy rodička je přivázena do porodnice náhle, v době, kdy se nachází již v porodní fázi, aniž by příslušná porodnice měla k její osobě jakékoliv poznatky. V projednávané věci šlo o zcela opačný případ, kdy rodička byla již před samotným porodem s určitými problémy z podnětu svého praktického gynekologa v porodnici Nemocnice [redacted] hospitalizována, přičemž byla v péči samotného [redacted]. Tomu již bylo známo, že jde v jejím případě o situaci nadměrného množství plodové vody, věděl, resp. mohl vědět o tom, že v posledních dvou až třech týdnech rodička nestandardně přibrala více než 20 kg, což nepochybně pro tak zkušeného porodníka mohlo svědčit o určité anomálii, byly zde náznaky i gestačního diabetu, byť vyšetření na diabetes nemělo být v předchozí době provedeno. Je však otázkou, proč nebylo provedeno při zmíněných hospitalizacích.
16. Obžalovaný tak nepochybně s ohledem na svou třicetiletou praxi v porodnictví měl daleko pečlivěji přistupovat k provádění takového porodu a zvýšenou pečlivost měl celé záležitosti věnovat již s ohledem na skutečnost, že po abrupci vakuu byl skutečně zjištěn extrémní polyhydramnion, tedy nadměrné množství plodové vody, které několikanásobně přesahovalo množství obvyklé u standardního porodu. Sám obžalovaný uvedl, že za svou dlouholetou praxi se s takovýmto množstvím plodové vody dosud nesetkal. I následný problém, ztráta ozev plodu svědčící o hypoxii plodu, který byl reakcí zřejmě na vypuštění velkého množství plodové vody, rovněž nasvědčoval tomu, že je třeba pečlivě sledovat stav rodičky a případně reagovat jiným způsobem než cestou přirozeného vaginálního porodu. Právě tyto okolnosti vedou odvolací soud k závěru, že obžalovaný celou situaci podcenil od samého počátku. Zřejmě pokud by zvažoval veškeré rozhodné skutečnosti již před samotnou indukci porodu, bylo by namístě odeslat tento případ na vyšší porodnické pracoviště. Mohl však provést i za těchto okolností porod v podmínkách okresní nemocnice v [redacted]. Bylo však potřeba celý případ řádně sledovat a reagovat na veškeré signály, které mohly svědčit o tom, že přirozený porod nemusí být optimálním řešením. Je evidentní, že záznamy KTG přístroje nebylo možno hodnotit jako standardní, jako záznamy fyziologické. Jde přitom o přístroj nadřazený jiným metodám a rovněž znalci ústavu se shodli se závěry Prof. Hájka, že další metody, poslech ruční sondou, tzv. UDOP lze využít v případě standardního, nikoliv rizikového porodu. V projednávaném případě zde byly diskrepance, nejeví se však věrohodné, že by KTG přístroj vykazoval jiné zvukové záznamy a písemné záznamy, ale případná kontrola ručně přikládanou sondou nebyla schopna jednoznačně odvrátit důvodné pochybnosti, které vyplývaly z KTG záznamu. Je zde přitom poměrně výrazný časový úsek, cca od

13.00 hod. až téměř do 15.00 hod., kdy záznamy lze hodnotit jako suspektní až patologické, případně následně jako nehodnotitelné. Jde o časový úsek dvou hodin, kdy obžalovaný ani další zdravotnický personál nečiní žádné odpovídající kroky, nečiní ani přípravu na možný operativní zákrok.

17. S ohledem na již popsaný celkový vývoj, problémy před zahájením samotného porodu, jde o stav poměrně nepochopitelný, a ani odvolací soud nemůže akceptovat obhajobu obžalovaného, naopak považuje za zcela logické znalecké závěry vyznívající v to, že kolem 14.00 hod. v čase od 13.50 do 14.15 hod. mělo být přistoupeno k operativnímu řešení, k provedení císařského řezu. Obžalovaný neměl žádné prokazatelné výstupy z jiného přístroje, které by vyvrátily naprosto odůvodněné pochybnosti, že plod je v tísní, a po uplynutí cca jedné hodiny je třeba celou záležitost řešit vybavením tohoto plodu. Pokud by zde byla již provedena příprava na takovouto operaci, mohlo být ve 14.50 hod., kdy záznamy jsou již jasně patologické, přistoupeno k provedení operace. Ani v této fázi obžalovaný na celou situaci odpovídajícím způsobem nereaguje. Znalec ústavu popsal, že i v této fázi mohla být podána další tokolyza, aby se snížila kontrakční činnost dělohy, která byla v té fázi nadměrná, a prakticky přispívala k dušení dítěte, kterému se při zvýšeném množství kontrakcí nedostávalo kyslíku. Jde o další čas více než 30 minut, kdy odpovídajícím způsobem nebylo reagováno, nebylo přistoupeno ani k vaginální extrakční operaci, tedy k použití porodnických kleští nebo k vakuumextrakci.
18. Odvolací soud se za této situace nemůže ztotožnit s námitkami obžalovaného a s jeho obhajobou, že mu v předmětném případě nic nesignalizovalo nutnost řešení porodu jinou cestou, než jak se stalo. Odvolací soud je s ohledem na provedené důkazy, prakticky shodné závěry ve věci zpracovaných znaleckých posudků toho názoru, že obžalovaný jako primář gynekologického a porodnického oddělení, jako lékař s dlouholetou praxí v daném oboru, skutečně podcenil celkovou situaci, podcenil rizikovost takového porodu, a podcenil především abnormalitu KTG záznamů, k jejichž zlepšování v průběhu porodu nedošlo, naopak se postupně stav tísně plodu zhoršoval. Je dostatečně prokázáno, že zjištěná nečinnost obžalovaného měla za následek prakticky udušení plodu ještě v porodních cestách, jednání obžalovaného je v příčinné souvislosti se zjištěným následkem. Rozhodně nebylo prokázáno, že by dítě zemřelo v důsledku jakési jiné vady než právě udušením, přičemž z hlediska zavinění obžalovaného je však nerozhodné, zda se tak stalo v důsledku pupečnickové komplikace nebo v důsledku této komplikace v kombinaci s nadměrnou děložní činností, případně v závěrečné fázi i v důsledku částečné abrupce placenty. Veškerým těmto problémům však mohlo být zabráněno za situace, že by včas, zhruba kolem 14.00 hod. bylo přistoupeno k řešení porodu operativní cestou. Obžalovaný s ohledem na své odborné znalosti, na svou dlouholetou praxi, nejen mohl, ale i měl vědět, že při zjišťované nečinnosti může dojít k problémům a může dojít až ke smrti plodu, a bez zcela přiměřených důvodů spoléhal, že k takovému následku nedojde, že i ponecháním přirozeného porodu se narodí dítě, které bude zresuscitovatelné. Lze tak mít za prokázanou na straně obžalovaného [REDACTED] nedbalost vědomou ve smyslu § 16 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.
19. Podanému odvolání obžalovaného bylo možno přisvědčit v tom směru, že okresní soud dostatečně nerozvedl své úvahy vztahující se k právnímu posouzení jednání obžalovaného, a to s ohledem na okamžik, kdy mělo dojít ke smrti dítěte. Pokud jde o nenarozené dítě, tak obhajoba správně poukázala na to, že existovaly rozdílné názory vztahující se k tomu, kdy lze na dítě pohlížet jako na živého člověka, zda je tomu ještě před porodem nebo až poté, co se jako živé narodí. S odkazem na judikáty, na které odvolání obžalovaného poukázalo, když jde především o rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci pod č.j. 5 To 81/2005 a dále o usnesení NS ČR sp.zn. 11 Tdo 879/2007, je odvolací soud toho názoru, že v případě smrti dítěte ještě v těle matky nelze dovozovat, že jde o smrt jiného, ale v takovémto případě jde o těžkou újmu na zdraví spáchanou ke škodě matky ve smyslu ust. § 122 odst. 2 písm. g) tr. zákoníku, které označuje za těžkou újmu na zdraví kromě vyvolání potratu i usmrcení plodu. Jak už bylo shora uvedeno, tak podle názoru odvolacího soudu skutečně nevznikají důvodné pochybnosti o tom, že dítě zemřelo ještě v porodních cestách, v čase

od 15.08 do 15.25 hod., což je v souladu s výpověďmi lékařů, kteří se dítě snažili resuscitovat, a rovněž v souladu se závěry provedené pitvy. Vzhledem k takovéto skutečnosti však je důvodná námitka obhajoby, že skutek měl být kvalifikován nikoli podle ust. § 143 tr. zákoníku jako přečin usmrcení z nedbalosti, nýbrž podle ust. § 147 tr. zákoníku jako přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti.

20. Odvolací soud s ohledem na shora uvedené zrušil napadený rozsudek, a to k oběma podaným odvoláním, neboť na podkladě odvolání státního zástupce bylo potřeba zrušit i výrok o trestu, jak bude ještě níže uvedeno. Odvolací soud znovu ve věci rozhodl, přičemž poté, co doplnil při veřejném zasedání dokazování, a to tak, že znovu provedl podle § 213 odst. 1 tr.ř. důkaz revizním znaleckým posudkem a jeho doplňkem, a dále přečetl protokol o výpovědi MUDr. Korečka z hlavního líčení, upravil skutková zjištění, a to tím způsobem, že vypustil závěr o abrupci placenty po vypuštění plodové vody a doplnil skutková zjištění v návaznosti na výpověď MUDr. Korečka i ohledně finální fáze porodu, přičemž takto zjištěný skutek kvalifikoval jako přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 tr. zákoníku. Odvolací soud je toho názoru, že obžalovaný porušil důležitou povinnost vyplývající z jeho povolání a uloženou mu podle zákona, neboť tehdejší jeho nečinnost spočívající v tom, že podcenil varovné příznaky vyplývající z KTG záznamů a nepřistoupil k provedení císařského řezu, v závěru porodu nepřistoupil ani k dalším operativním metodám, je třeba považovat za porušení takových povinností, které zpravidla mívají za následek ohrožení zdraví či života pacienta, k čemuž v daném případě rovněž došlo úmrtím plodu.
21. Odvolací soud znovu rozhodoval o potrestání obžalovaného. Na rozdíl od soudu okresního, který postihoval obžalovaného v sazbě trestu odnětí svobody od 1 roku do 6 let, byl obžalovaný odvolacím soudem sankcionován v sazbě trestu odnětí svobody od 6 měsíců do 4 let. Odvolací soud zvažoval skutečnosti, na které poukázal již nalézací soud. Obžalovaný je osobou dosud bezúhonnou, lze v jeho případě uzavřít, že projednávaný skutek nedbalostního charakteru byl výjimečným excesem z jinak jeho řádného občanského i pracovního života. Alespoň jiné opačné závěry nelze na podkladě provedeného dokazování učinit. Bylo zcela namístě zvažovat ku prospěchu obžalovaného poměrně nadměrnou délku trestního řízení, když od projednávaného skutku uplynulo prakticky pět a půl roku. Nebylo zjištěno, že by po takto dlouhou dobu se obžalovaný dopustil nějakého protizákonného jednání. Je zřejmé, že odešel z nemocnice a má pracovat jako praktický gynekolog.
22. Odvolací soud uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání 1 roku, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu 2 let, tedy trest stejného druhu a výše, jako rozhodl již okresní soud, když odvolací soud přihlížel především ke změně právní kvalifikace i k delšímu časovému odstupu od spáchání projednávaného činu.
23. V dalším se odvolací soud ztotožnil s námitkou státní zástupkyně v tom směru, že ve věci byly splněny podmínky ust. § 73 tr. zákoníku a bylo namístě na čin obžalovaného reagovat i odpovídajícím trestem zákazu činnosti. Obžalovaný skutečně selhal jako primář gynekologického a porodnického oddělení, jeho čin měl prakticky neodčinitelný následek a do určité míry skutečně vyvolal pochybnosti o své erudovanosti k takovýmto úkonům. Přesto bylo namístě zvažovat tu skutečnost, že jde o mimořádné pochybení, že obžalovaný více než 5 let působí jako lékař i nadále, a to jako praktický gynekolog, jde o šedesátidvouletého lékaře, který nemá mít s výkonem své profese žádné další problémy, je otcem ještě nezaopatřených dětí. Ukládání trestu vymezeného ve smyslu návrhu státní zástupkyně, tedy zákaz povolání lékaře, by bylo pro obžalovaného fakticky likvidační. Odvolací soud je toho názoru, že k dosažení účelu trestu postačuje vymezení trestu zákazu činnosti v tom rozsahu, aby obžalovanému nebylo v přiměřené době do budoucna umožněno provádět porody. Právě v souvislosti s prováděním porodu se dopustil stíhaného trestného činu. Není dle názoru odvolacího soudu namístě obžalovanému zakazovat výkon práce běžného praktického gynekologa, což by byla pro obžalovaného skutečně citelná sankce, která by mu značným způsobem komplikovala život, a to nejen jemu, ale i jeho rodině. Vzhledem k tomu

byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu povolání lékaře v odvětví porodnictví, a to na stejnou dobu, jako byla stanovena zkušební doba podmíněného odsouzení, tedy na dobu 2 let.

24. Odvolací soud znovu rozhodl výrokem o náhradě škody, a to ve shodě s rozhodnutím soudu nalézacího, tedy odkázáním věcech poškozených s jejich nároky na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst. 1 tr.ř. Jiné rozhodnutí v této fázi trestního řízení prakticky odvolací soud ani učinit nemohl, když absentovalo případné odvolání některého z poškozených.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr.ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

České Budějovice dne 18. 9. 2019

JUDr. Jiří Trnka v.r.
předseda senátu